

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

CATALUNYA

SALA SOCIAL

JSP

IL·LM. SR. JOSÉ QUETCUTI MIGUEL

IL·LM. SR. ANDREU ENFEDAQUE MARCO

IL·LMA. SRA. MATILDE ARAGÓ GASSIOT

Barcelona, 23 de maig de 2007

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats

més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA núm. 3812/2007

En el recurs de suplicació interposat per ... a la sentència del Jutjat Social 26 Barcelona de data 30 de gener de 2006 dictada en el procediment núm. 691/2005 en el qual s'ha

recorregut contra la part -I.N.S.S.- (Instituto Nacional de la Seguridad Social), MUTUA ASEPEYO, Partegas, S.A. i -T.G.S.S.- (Tesorería Gral. Seguridad Social), ha actuat com a ponent Il·lm. Sr. ANDREU ENFEDAQUE MARCO.

ANTECEDENTES DE HECHO

Primer. En data 3 d'octubre de 2005 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre Invalidesa grau, en la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 30 de gener de 2006, que contenia la decisió següent: "Desestimando integramente las pretensiones de la demanda origen de las presentes actuaciones, promovida por D. ..., contra el Instituto Nacional de la Seguridad Social, (INSS) la Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) la empresa PARTEGAS S.A. y la Mutua Asepeyo, sobre Incapacidad Permanente debo confirmar y confirmo la resolución del INSS impugnada con absolució de las entidades demandadas"

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

1.- D. ..., nacido el día ... con D.N.I. núm. NUM000 se encuentra afiliado a la Seguridad Social con el núm. NUM001 (hecho no controvertido).

2.- El día 15 de octubre de 2004, trabajando por cuenta de la empresa Partegas S.A. que tenía cubierto el riesgo de accidentes de trabajo de sus empleados con la Mutua Asepeyo, sufrió un accidente de trabajo.

3.- A resultas del accidente de trabajo el demandante, sufrió la amputación traumática de la segunda y tercer falange del dedo índice de la mano derecha.

4.- Tramitado el correspondiente expediente administrativo, fue reconocido médicamente, emitiéndose dictamen por al UVAMI en fecha de 08/03/2005 con el siguiente resultado: "amputación dedo índice parcialmente y herideas 31º y 4º y avulsión traumática una 5º dedo mano derecha tratadas con secuelas de pérdida de 2ª y 3ª falange dedo índice y cicatrices circulares 3º y 4ª dedos con hipoestesia, pinza, posible con pulgar muñon índice" (folio núm. 94). El día 20 de abril de 2005 el INSS dictó resolución declarando la existencia de lesiones permanentes no incapacitantes, derivadas de accidente de trabajo, y el derecho del actor a percibir una indemnización de 1190,01 euros, de cuyo pago es responsable la Mutua Asepeyo (folio núm. 88).

5.- La profesión habitual del demandante es la de oficial 2ª carpintero.

6.- Contra la resolución del INSS fue interpuesta la oportuna reclamación en vía previa, que fue desestimada por resolución de fecha 05-07-2005 por los mismos motivos que la primitiva (folio núm. 113).

7.- El demandante acredita el periodo mínimo de cotización para causar derecho a la prestación. La base reguladora de la prestación, de ser estimada la demanda, asciende a la cantidad de 1157,10 euros.

8.- El demandante padece las patologías recogidas en el informe de la UVAMI a las que se hace referencia en la resolución impugnada (hecho no probado 4º).

9.- El demandante es diestro.

Tercer. Contra aquesta sentència la part demandant va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària que el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMER. El recurrent demana la revisió dels fets provats en el sentit de incloure en els mateixos que el treballador presenta disminució de la força d'empresió de la mà dreta, a l'empara del que preveu l'apartat b) de l'art. 191 LPL. Aquesta petició es relaciona directament amb un document que la part menciona, obrant a l'expedient administratiu.

S'ha de tenir present als dits efectes que conforme constant doctrina jurisprudencial per a que prosperi aquesta causa de suplicació, en base al caràcter extraordinari d'aquest recurs, és necessària la concurrència dels següents elements:

- a) l'existència d'un error en el jutgador en la valoració de la prova, de forma clara i palesa, no basat en conjectures o raonaments;
- b) que aquest error es basi en documents o perícies obrants en les actuacions que ho posin en evidència;
- c) que el recurrent assenyali els paràgrafs a modificar, tot proposant una redacció alternativa que concreti la seva pretensió revisòria;
- d) que els resultats que es postulen, encara que es basin en els dits mitjans de prova, no quedin desvirtuats per altres proves practicades al llarg del judici, atès que en cas de contracció ha de prevaler el criteri del jutge d'instància, en tant que la llei li reserva la funció de valoració de les proves; i
- e) que les modificacions sol licitades siguin rellevants i transcendents per a la resolució de les qüestions plantejades.

D'altra banda, és criteri sostingut pacíficament i des d'antic per aquesta Sala (entre moltes d'altres, SS números 4985/1994, de 26 de setembre; 5654/1994 de 24 d'octubre; 6495/1994 de 30 de novembre; 102/1995, de 16 de gener, 1397/1995, de 28 de febrer; 1701/1995 i 2009/1995, d'11 i 22 de març; 3284/1995 i 3330/1995 de 23 i 24 de maig; 3633/1995 i 3915/1995 de 9 i 23 de juny; 4890/1995 de 19 de setembre; i 6023/1995, 2300/1995 y 6454/1995, de 7, 20 i 28 de novembre, 1028/1996, 1325/1996 i 8147/1996, de 19 de febrer, 1 de març i 9 de desembre; 3397/1997, 4317/1997, 4393/1997 i 4828/1997, de 9 de maig, 12 i 14 de juny i 4 de juliol; i 6002/1998, 14 de setembre i 7068/1998, de 16 d'octubre) tot aplicant la constant jurisprudència del Tribunal Suprem (també entre d'altres, Sentències de la Sala del Social del Tribunal Suprem de 12 de març, 3, 17 i 31 de maig, 21 i 25 de juny i 10 i 17 de desembre

de 1990 i 24 de gener de 1991), que davant dictàmens mèdics contradictoris, llevat la concurrència de circumstàncies especials, s'ha d'atendre la valoració realitzada pel magistrat d'instància en virtut de les competències i atribucions que li atribueix l' article 97.2 de la Llei de Procediment Laboral, l'article 218.2 de la Llei d'Enjudiciament Civil i l'art. 120.3 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Però l'examen dels esmentat document evidencia que no pot servir per a la modificació dels fets provats, en no evidenciar cap error material del jutjador, que ha valorat la prova practicada tenint en compte altres elements de prova documental i pericial, tal com raona la sentència impugnada.

Cal doncs mantenir els fets provats i desestimar el motiu.

SEGON. A través del segon dels motius del recurs, emparat en l'apartat c) de l'article 191 de la Llei processal es denuncia pel recurrent la infracció de l' art. 137.1.a) LGSS.

En referència a la situació d'incapacitat permanent la jurisprudència ve assenyalant amb reiteració - entre moltes d'altres, SSTS 15.06.1990, 18.01.1991 i 29.01.1991 - que per a la correcta valoració de la invalidesa corresponent, les lesions i seqüeles respecte concorren en un subjecte afectat, han de ser apreciades conjuntament, de forma que encara que els diferents mals que integren l'estat patològic d'aquell, considerats aïlladament no comportin cap grau d'incapacitat, sí es pot arribar a una conclusió contrària quan es valorin i ponderin conjuntament. D'altra banda, respecte al grau de parcial requereix la norma que les lesions limitin en un 33% o més de les tasques habituals o essencials de la seva professió o que ocasioni al treballador un disminució no inferior a una tercera part d'aquelles, sense impedir-li les tasques fonamentals de la seva professió, segons la definició de l'ex art. 137-3 de la LGSS, pendent de reglamentació.

A la vista del fet provat immo modificat el demandant, de professió fuster va patir "amputació parcial del dit índex de la ma dreta, essent dstre, i ferides al tercer i quart avulsió traumàtica d'ela unglad del 5e dit amb pèrdua de segona i tercera falange del dret índex i cicatrius circulars del tercer i quart dit amb hipoestesia; la pinça es possible amb el polze i el munyó de l'índex" El ple ús del dit índex en una professió com la de fuster que requereix treballs de precisió i plena disponibilitat en la funció de pinça, que solament pot desenvolupar el demandant de forma molt limitada s'ha de valorar, a partir de la prova practicada a judici i reflectida en els fets provats com que redueix en més de una tercera part el rendiment habitual en la seva professió habitual, per la dita dificultat en l'ús de la ma dreta essent el treballador dextre..

TERCER. Els previs raonaments han de comportar, en conseqüència, la estimació del fons del recurs de suplicació interposat pel treballador i revocació per tant de la sentència recorreguda

Vistos els preceptes legals esmentats,

FALLO

ESTIMEM el recurs de suplicació interposat per ...contra la sentència dictada en data 30 de gener de 2006, pel Jutjat Social 26 de Barcelona, que REVOQUEM; ESTIMEM la demanda i declarem el demandant en situació de INCAPACITAT PERMANENT PARCIAL per a la seva professió de fuster i CONDENEM la demanda "Mutua Asepeyo", cubrint la responsabilitat de l'empresa "Partegas S.A." a abonar al treballador vint-i-quatre mensualitats de la base reguladora de 1.157,10 euros, absolent els codemandants sens perjudici de les seves responsabilitats legals.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs de cassació per a la unificació de doctrina, que s'ha de preparar en aquesta Sala en els deu dies següents a la notificació, amb els requisits previstos als números 2 i 3 de l'article 219 de la Llei de procediment laboral

Notifiquem aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el Magistrat ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.